

บทความวิจัย

กลยุทธ์การจัดการเรียนรวมอย่างมีประสิทธิภาพสำหรับโรงเรียน มัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

Strategies for effective inclusive education in secondary schools under the office of the basic education commission

นงศรีกษิ์ เคนไชยวงศ์¹

ทงศกัต์ คื้มนไ้²

พรเทพ เสถียรนพเก้³

จิตติรัตน์ แสงเลิศอูทัย⁴

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนา ตรวจสอบความเหมาะสมในการนำไปใช้ และพัฒนา คู่มือการใช้กลยุทธ์การจัดการเรียนรวมอย่างมีประสิทธิภาพสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ใช้วิธีวิจัยแบบผสมทั้งเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ การวิจัยแบ่งออกเป็น 4 ระยะ คือ ระยะที่ 1 การกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย ประกอบด้วย ขั้นที่ 1 การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ขั้นที่ 2 การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน และขั้นที่ 3 การศึกษารายกรณีโรงเรียนเรียนรวมต้นแบบ จำนวน 3 โรงเรียน ระยะที่ 2 การสร้างและพัฒนากลยุทธ์ ประกอบด้วย ขั้นที่ 1 การสร้างกลยุทธ์ โดยสังเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาในระยะที่ 1 ขั้นที่ 2 การพัฒนากลยุทธ์ โดยใช้เทคนิคเดลฟายแบบปรับปรุง จำนวน 3 รอบ สอบถามผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 21 คน ระยะที่ 3 การตรวจสอบความเหมาะสมในการนำไปใช้ของกลยุทธ์ โดยการสอบถามความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จำนวน 630 คน ระยะที่ 4 การพัฒนาคู่มือการใช้กลยุทธ์ โดยร่างคู่มือการใช้กลยุทธ์แล้วนำเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน โดย

1 นักศึกษาหลักสูตรปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร E-mail: nongnong.nk@gmail.com

2 รองศาสตราจารย์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร E-mail: edu.snru@hotmail.com

3 อาจารย์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร E-mail: edu.snru@hotmail.com

4 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม E-mail: sjittirat@gmail.com

ใช้แบบประเมินชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ เพื่อประเมินความเหมาะสมในการนำไปใช้ และแก้ไขปรับปรุงคู่มือการใช้กลยุทธ์

ผลการวิจัย พบว่า 1) กลยุทธ์การจัดการเรียนรวมอย่างมีประสิทธิภาพสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มี 6 กลยุทธ์ ได้แก่ กลยุทธ์ที่ 1 การจัดการเรียนการสอน มี 5 กิจกรรม คือ 1) การจัดทำแผนจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนพิการเฉพาะบุคคล 2) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 3) การสอนเสริมนักเรียนพิการ 4) การจัดกิจกรรมเสริมนักเรียนพิการ 5) การวัดและประเมินผลนักเรียนพิการ กลยุทธ์ที่ 2 การพัฒนาบุคลากร มี 3 กิจกรรม คือ 1) การสร้างความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนรวม 2) การสร้างเจตคติเชิงบวกในการจัดการเรียนรวมแก่ครู 3) การพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีเพื่อจัดการเรียนรวมแก่ครู กลยุทธ์ที่ 3 การพัฒนานักเรียน มี 2 กิจกรรม คือ 1) การเตรียมความพร้อมนักเรียน 2) การส่งเสริมความสามารถพิเศษของนักเรียนพิการ กลยุทธ์ที่ 4 การพัฒนาเครื่องมือ มี 2 กิจกรรม คือ 1) การพัฒนาเครื่องมือ อุปกรณ์และนวัตกรรมสำหรับนักเรียนพิการ 2) การให้บริการนักเรียนพิการ กลยุทธ์ที่ 5 การพัฒนาสภาพแวดล้อม มี 2 กิจกรรม คือ 1) การพัฒนาสภาพแวดล้อมทางกายภาพ 2) การพัฒนาบุคคลที่เกี่ยวข้องในสภาพแวดล้อมของนักเรียนพิการ กลยุทธ์ที่ 6 การบริหารจัดการ มี 6 กิจกรรม คือ 1) การกำหนดนโยบายและวางแผนการจัดการเรียนรวม 2) การประชาสัมพันธ์การจัดการเรียนรวม 3) การสร้างเครือข่ายการเรียนรวม 4) การจัดสรรงบประมาณเพื่อการจัดการเรียนรวม 5) การคัดกรองนักเรียน 6) การนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการเรียนรวม 2) กลยุทธ์การจัดการเรียนรวมอย่างมีประสิทธิภาพสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมในการนำไปใช้โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.69$, S.D.=0.57) 3) คู่มือการใช้กลยุทธ์การจัดการเรียนรวมอย่างมีประสิทธิภาพสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมในการนำไปใช้โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.97$, S.D.=0.01)

คำสำคัญ : กลยุทธ์, การจัดการเรียนรวม, ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรวม

ABSTRACT

The objectives of this study were to 1) develop Strategies for Effective Inclusive Education for secondary schools under the office of Basic Educational Commission 2) verify the appropriateness of the developed strategy and 3) develop a guideline on the implementation of the developed strategy. A mixed-methods between qualitative and quantitative research was employed in this study, and the study was divided into 4 phases. Phase 1 was the research framework determination, which was conducted in 3 parts. The first part was the study of relevant documents and researches. The second part was an

interview with 9 professioners, while the third part was the multi-case studies of 3 model schools. Phase 2 was the strategy creation and development, which was conducted in 3 parts. The first part was creation strategies by synthesis the data from phase 1. The second part was development the strategies by application of Modified Delphi Technique for 3 rounds and an inquiry with 21 experts. Phase 3 was the appropriateness verification in the strategy implementation by conducting an opinion survey from 630 stakeholders. Phase 4 was the development of the guideline on strategy implementation, which was presented to 5 experts for appropriateness and content verification for application and guideline improvement.

The study found that: 1. The Strategies for Effective Inclusive Education comprised 6 strategies. Strategy 1 was learning and teaching, consisted of 3 activities: 1) the Individualized Education Program; 2) the teaching activities; 3) the supplementary teaching disabled students; 4) the additional activities for disabled students and 5) the measurement and evaluation. Strategy 2 was teacher development, consisted of 3 activities: 1) the knowledge and understanding in inclusive education; 2) the Creating positive attitudes in learning management for teachers and 3) development technology skills for teachers. Strategy 3 was student development, consisted of 2 activities: 1) the preparing students and 2) the promotion the talent of disabled students. Strategy 4 was tools development, consisted of 2 activities: 1) the development of equipment, tools and innovations for disabled students and 2) the disability services. Strategy 5 was environment development, consisted of 2 activities: 1) the physical environment development and 2) the development of person involved in the environment of disabled students. Strategy 6 was Management, consisted of 6 activities: 1) the policy formulation and inclusive education planning; 2) the public relations; 3) the creating a shared inclusive education network; 4) the budget allocation; 5) the student screening and 6) the supervision, monitoring and evaluation of inclusive education 2. The overall appropriateness for application of the developed strategy was at the highest level. 3. The content of the guideline on the implementation of developed strategy consisted of explanation, objectives, benefits, backgrounds, the developed Strategies for Effective Inclusive Education, the role of stakeholders involved. It was found to be accurate with the overall appropriateness for application at the highest level.

Keywords : Strategy, Inclusive Education, Effective Inclusive Education

บทนำ

รัฐมีนโยบายที่ต้องเพิ่มโอกาสทางการศึกษาและการเรียนรู้อย่างทั่วถึงและมีความเท่าเทียมกัน การจัดการศึกษาจึงไม่ใช่เฉพาะคนปกติเท่านั้นคนพิการหรือทุพพลภาพก็เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่าจึงสมควรที่จะได้รับสิทธิและโอกาสในการพัฒนาให้เต็มศักยภาพ ได้รับการปกป้องคุ้มครองจากการถูกเอารัดเอาเปรียบได้เข้าร่วม ในกิจกรรมต่างๆทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองด้วยความเสมอภาคได้รับข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่างๆ ที่เหมาะสมกับความพิการ และได้รับการยอมรับในศักดิ์ศรีแห่งความเป็นมนุษย์เช่นเดียวกัน (สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ, 2556, หน้า 175) จึงมีการจัดการศึกษาให้กับเด็กพิการเรียนรวมไปกับเด็กทั่วไปในโรงเรียนเพื่อเป็นการประกันสิทธิและโอกาสทางการศึกษาตลอดจนการประกันคุณภาพของการให้บริการทางการศึกษาให้กับเด็กและเยาวชนพิการ เพราะเด็กพิการเป็นส่วนหนึ่งของสังคมและในสังคมย่อมมีคนทั่วไปอยู่ร่วมกับคนพิการ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดแนวทางในการพัฒนาสถานศึกษาด้านแบบเรียนรวมขึ้นเพื่อใช้เป็นรูปแบบการพัฒนาคุณภาพการศึกษาสำหรับคนพิการวัยเรียนที่เรียนรวมในโรงเรียน โดยจัดการศึกษาอย่างยืดหยุ่นและตอบสนองการเรียนรู้และความสามารถในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน การเรียนรวมจึงเป็นการจัดการศึกษาแก่ผู้เรียนที่หลากหลาย ทั้งเด็กและผู้ใหญ่ เพศ วัย ความสามารถ ความบกพร่อง และศาสนา ทางโรงเรียนจะต้องปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงสิ่งต่างๆ เพื่อ การเรียนรวม ใช้ทรัพยากรในชุมชน ผลิต

เครื่องมือและอุปกรณ์การสอนที่หาได้ในท้องถิ่น แสวงหาแหล่งเรียนรู้ สนับสนุนการจัดการศึกษา จัดสิ่งแวดล้อมให้เข้าถึงได้ง่าย พัฒนาการเรียนการสอนและพัฒนาความสัมพันธ์ขององค์กร (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2556, หน้า 13-15)

การจัดการเรียนรวมในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่มีประสิทธิผลเท่าที่ ควร ทั้งนี้เพราะประสบปัญหาหลายประการ (จาตุรงค์ เจริญนำ, 2558, หน้า 43-49) ดังนี้ 1) ความไม่พร้อมของบุคลากร ได้แก่ ครู ขาดทักษะ ความรู้ และความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรวม จบไม่ตรงวุฒิ มีภาระงานมาก ขาดเทคนิควิธีการสอน ไม่มีเวลาในการดูแลเอาใจใส่นักเรียนได้อย่างเต็มที่ ไม่มีความรู้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ถูกต้องและเหมาะสม 2) ความไม่พร้อมของสื่อการเรียนการสอน ได้แก่ ขาดสื่อและอุปกรณ์ในการส่งเสริมการเรียนรู้สำหรับเด็กพิการ ขาดสื่อเทคโนโลยีต่างๆ 3) ความไม่พร้อมของผู้ปกครองนักเรียนพิการ 4) ความไม่พร้อมของนักเรียน และ 5) สภาพแวดล้อมไม่เอื้ออำนวยต่อการจัดการเรียนการสอน ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่าผู้บริหารขาดกลยุทธ์ในการบริหารจัดการเรียนรวม

เพื่อหาแนวทางในการบริหารโรงเรียนเรียนรวมให้มีประสิทธิผล ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษากลยุทธ์การจัด การเรียนรวมอย่างมีประสิทธิภาพ สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อให้ได้กลยุทธ์การจัดการเรียนรวมระดับมัธยมศึกษาที่มีความเหมาะสมในการนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนากลยุทธ์การจัดการเรียนรวมอย่างมีประสิทธิภาพสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
2. เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมในการนำไปใช้ของกลยุทธ์การจัดการเรียนรวมอย่างมีประสิทธิภาพสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
3. เพื่อพัฒนาคู่มือการใช้กลยุทธ์การจัดการเรียนรวมอย่างมีประสิทธิภาพสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

กรอบแนวคิดการวิจัย

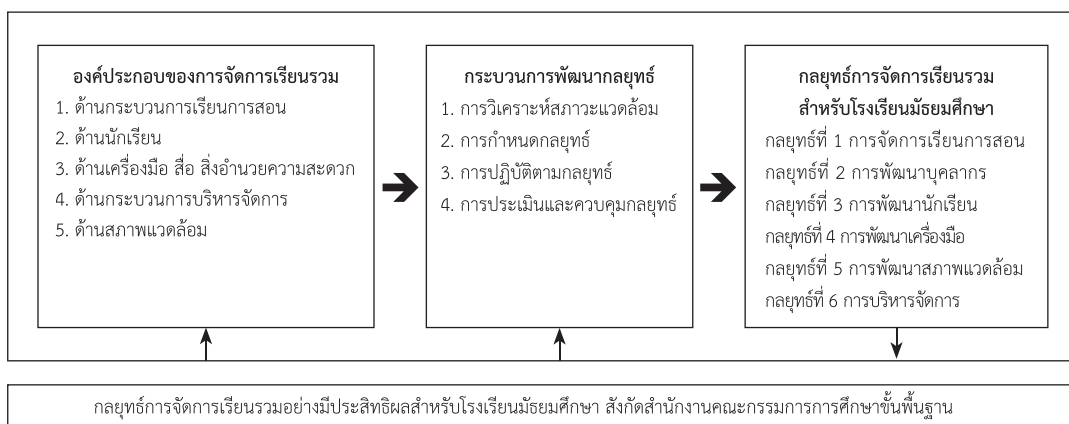
การวิจัย เรื่อง กลยุทธ์การจัดการเรียนรวมอย่างมีประสิทธิภาพสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรวม ดังนี้

1. องค์ประกอบของการจัดการเรียนรวม ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด และทฤษฎี จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของรุ่งชีวา สุขศรี (2556) และ รดา ธรรมพูนพิสัย (2556)

2. กระบวนการพัฒนาหลักสูตร ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของ Dess & Miller (1993), Thompson & Strickland (1995), Hitt, Ireland & Hoskisson (2005), Wheelen & Hunger (2000) และพิภพ เสวการวรรณ (2556)

3. กลยุทธ์การจัดการเรียนรวมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและทฤษฎี จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของจूरีย์ ฅมยา (2556), รุ่งชีวา สุขศรี (2556) และ สมัย อินลา (2558)

ผู้วิจัยนำผลการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้ เป็นการวิจัยแบบผสม ทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ได้แก่ การวิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ การศึกษารายกรณี การสอบถามผู้เชี่ยวชาญโดยใช้เทคนิคเดลฟายแบบปรับปรุง และสอบถามความคิดเห็นของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ดำเนินการวิจัยเป็น 4 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยโดย 1) การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 2) การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน 3) การศึกษารายกรณีโรงเรียนต้นแบบ จำนวน 3 โรงเรียน เครื่องมือคือแบบสัมภาษณ์การศึกษารายกรณีในประเด็นกลยุทธ์การจัดการเรียนรวม นำข้อมูลมาสังเคราะห์และวิเคราะห์เพื่อสร้างกลยุทธ์

ระยะที่ 2 การสร้างและพัฒนากลยุทธ์ โดยสร้างกลยุทธ์จากการสังเคราะห์ข้อมูลจากการวิจัยในระยะที่ 2 และพัฒนากลยุทธ์โดยใช้เทคนิคเดลฟายแบบปรับปรุง 3 รอบ ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 21 คน รอบที่ 1 ส่งแบบสอบถามชนิดตอบเห็นด้วย-ไม่เห็นด้วยพร้อมคำถามปลายเปิดในแต่ละตอน เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นอย่างเป็นอิสระ สถิติที่ใช้คือ ร้อยละ โดยเลือกประเด็นที่ผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยร้อยละ 80 ขึ้นไป และข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญมาสร้างแบบสอบถามในรอบที่ 2 รอบที่ 3 ซึ่งเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้คือค่ามัธยฐาน และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ คัดเลือกข้อความที่มีความเหมาะสมที่มีค่ามัธยฐานตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ไม่เกิน 1.50 โดยเลือกข้อความที่มีความเหมาะสมและสอดคล้องกันในระดับมากเป็นรายชื่อ เพื่อให้ได้กลยุทธ์การจัดการเรียนรวมสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ระยะที่ 3 การตรวจสอบความเหมาะสมในการนำไปใช้ของกลยุทธ์โดยการสอบถามผู้มีส่วนเกี่ยวข้องโดยดำเนินการ ดังนี้

1) ประชากร ได้แก่ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรวมในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2560 มีจำนวนเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา จำนวน 42 เขตและโรงเรียนมัธยมศึกษาที่จัดการเรียนรวม จำนวน 1,480 โรงเรียน จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 1,480 คน รองผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 4,120 คน ครูผู้สอนนักเรียนพิการ จำนวน 5,176 คน ประธานกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 1,480 คน และผู้ปกครองนักเรียนพิการ จำนวน 23,760 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 36,056 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 26 มกราคม 2560)

2) กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรวมในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2560 จำนวน 126 โรงเรียน จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 126 คน รองผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 126 คน ครูผู้สอนนักเรียนพิการ จำนวน 126 คน ประธานกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 126 คน และผู้ปกครองนักเรียนพิการ จำนวน 126 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 630 คน ดำเนินการเลือกกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้ (1) ใช้โรงเรียนเป็นหน่วยสุ่ม สุ่มอย่างง่ายด้วยการจับสลากโรงเรียนเรียนรวมในแต่ละสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา จำนวน 42 เขต เขตละ 3 โรงเรียน รวมจำนวน 126 โรงเรียน (2) เลือกแบบเจาะจงผู้อำนวยการรองผู้อำนวยการโรงเรียนกลุ่มบริหารงานวิชาการ และประธานกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และ สุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีการจับสลากครูผู้สอนนักเรียนพิการ และผู้ปกครองนักเรียนพิการ มาประเภทละ 1 คน ได้กลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้น จำนวน 630 คน รายละเอียดดังตาราง 1

ตาราง 1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา	จำนวนประชากร					จำนวนกลุ่มตัวอย่าง				
	ผู้อำนวยการโรงเรียน	รอง ผอ.วิชาการ	ประธานกรรมการสถานศึกษา	ครูผู้สอนนักเรียนพิการ	ผู้ปกครองนักเรียนพิการ	ผู้อำนวยการโรงเรียน	รอง ผอ.วิชาการ	ประธานกรรมการสถานศึกษา	ครูผู้สอนนักเรียนพิการ	ผู้ปกครองนักเรียนพิการ
1	20	20	314	20	19	3	3	3	3	3
2	43	43	496	43	43	3	3	3	3	3
3	30	30	351	30	49	3	3	3	3	3
4	32	32	266	32	169	3	3	3	3	3
5	35	35	978	35	41	3	3	3	3	3
6	23	23	181	23	17	3	3	3	3	3
7	28	28	226	28	38	3	3	3	3	3
8	22	22	90	22	24	3	3	3	3	3
9	33	33	555	33	253	3	3	3	3	3
10	32	32	253	32	164	3	3	3	3	3
11	38	38	508	38	164	3	3	3	3	3
12	60	60	724	60	186	3	3	3	3	3
13	28	28	182	28	62	3	3	3	3	3
14	17	17	215	17	40	3	3	3	3	3
15	28	28	186	28	41	3	3	3	3	3
16	20	20	314	20	19	3	3	3	3	3
17	43	43	496	43	43	3	3	3	3	3
18	30	30	351	30	49	3	3	3	3	3
19	32	32	266	32	169	3	3	3	3	3
20	35	35	978	35	41	3	3	3	3	3
21	39	39	292	39	90	3	3	3	3	3

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา	จำนวนประชากร					จำนวนกลุ่มตัวอย่าง				
	ผู้อำนวยการโรงเรียน	รอง ผอ.วิชาการ	ประธานกรรมการสถานศึกษา	ครูผู้สอนนักเรียนพิการ	ผู้ปกครองนักเรียนพิการ	ผู้อำนวยการโรงเรียน	รอง ผอ.วิชาการ	ประธานกรรมการสถานศึกษา	ครูผู้สอนนักเรียนพิการ	ผู้ปกครองนักเรียนพิการ
22	44	44	878	44	218	3	3	3	3	3
23	22	22	189	22	86	3	3	3	3	3
24	34	34	641	34	189	3	3	3	3	3
25	55	55	1,809	55	210	3	3	3	3	3
26	30	30	1,616	30	92	3	3	3	3	3
27	39	39	781	39	254	3	3	3	3	3
28	73	73	841	73	322	3	3	3	3	3
29	51	51	414	51	188	3	3	3	3	3
30	28	28	669	28	77	3	3	3	3	3
31	34	34	349	34	89	3	3	3	3	3
32	43	43	500	43	116	3	3	3	3	3
33	59	59	803	59	214	3	3	3	3	3
34	36	36	438	36	67	3	3	3	3	3
35	40	40	730	40	196	3	3	3	3	3
36	44	44	1,058	44	212	3	3	3	3	3
37	38	38	926	38	100	3	3	3	3	3
38	27	27	489	27	144	3	3	3	3	3
39	26	26	290	26	207	3	3	3	3	3
40	22	22	314	22	75	3	3	3	3	3
41	27	27	379	27	107	3	3	3	3	3
42	43	43	1,429	43	123	3	3	3	3	3
รวม	1,480	1,480	23,670	1,480	5,176	126	126	126	126	126

3) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเครื่องมือในระยะนี้ คือ แบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ประกอบด้วย ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของกลยุทธ์การจัดการเรียนรวมอย่างมีประสิทธิภาพสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

4) การเก็บรวบรวมข้อมูล ขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ในการตรวจสอบความสอดคล้องเชิงเนื้อหา (IOC) และส่งแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 630 คน ตอบในเดือนกันยายน-ตุลาคม 2560 ผู้วิจัยติดตามแบบสอบถามคืนด้วยตนเองและทางไปรษณีย์จนได้แบบสอบถามครบ 630 ฉบับ

5) การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้คือค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยแปลผลความเหมาะสมในการนำไปใช้ของกลยุทธ์จากค่าเฉลี่ยดังนี้ 4.51–5.00 มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด 3.51–4.50 มีความเหมาะสมในระดับมาก 2.51–3.50 มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง 1.51–2.50 มีความเหมาะสมในระดับน้อย และ 1.00–1.50 มีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

ระยะที่ 4 การพัฒนาคู่มือการใช้กลยุทธ์เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ เพื่อประเมินความเหมาะสมในการนำไปใช้ของคู่มือการใช้กลยุทธ์ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 แบบประเมินความเหมาะสมในการนำไปใช้ของคู่มือการใช้กลยุทธ์ และตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะ วิเคราะห์

ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้คือค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยมีเกณฑ์การแปลผลความถูกต้องด้านเนื้อหาและความเหมาะสมในการนำไปใช้ของคู่มือการใช้กลยุทธ์จากค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ดังนี้ 4.51–5.00 มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด 3.51–4.50 มีความเหมาะสมในระดับมาก 2.51–3.50 มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง 1.51–2.50 มีความเหมาะสมในระดับน้อย 1.00–1.50 มีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

สรุปผลการวิจัย

กลยุทธ์การจัดการเรียนรวมอย่างมีประสิทธิภาพสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มี 6 กลยุทธ์ ประกอบด้วย กลยุทธ์ที่ 1 การจัดการเรียนการสอน มี 5 กิจกรรม ได้แก่ 1.1 การจัดทำแผนจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนพิการเฉพาะบุคคล 1.2 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 1.3 การสอนเสริมนักเรียนพิการ 1.4 การจัดกิจกรรมเสริมนักเรียนพิการ และ 1.5 การวัดและประเมินผลนักเรียนพิการ กลยุทธ์ที่ 2 การพัฒนาบุคลากร มี 3 กิจกรรม ได้แก่ 2.1 การสร้างความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนรวม 2.2 การสร้างเจตคติเชิงบวกในการจัดการเรียนรวมแก่ครู และ 2.3 การพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนรวมแก่ครู กลยุทธ์ที่ 3 การพัฒนานักเรียน มี 2 กิจกรรม ได้แก่ 3.1 การเตรียมความพร้อมของนักเรียน และ 3.2 การส่งเสริมความสามารถพิเศษของนักเรียนพิการ กลยุทธ์ที่ 4 การพัฒนาเครื่องมือ มี 2 กิจกรรม ได้แก่ 4.1 การพัฒนาเครื่องมือ อุปกรณ์ และนวัตกรรมสำหรับนักเรียนพิการ และ 4.2 การให้

บริการนักเรียนพิการ กลยุทธ์ที่ 5 การพัฒนาสภาพแวดล้อม มี 2 กิจกรรม ได้แก่ 5.1 การพัฒนาสภาพแวดล้อมทางกายภาพ 5.2 การพัฒนาบุคคลที่เกี่ยวข้องในสภาพแวดล้อมของนักเรียนพิการ กลยุทธ์ที่ 6 การบริหารจัดการ มี 6 กิจกรรม ได้แก่ 6.1 การกำหนดนโยบายและวางแผน การจัดการเรียนรวม 6.2 การประชาสัมพันธ์การจัดการเรียนรวม 6.3 การสร้างเครือข่ายการเรียนรวม 6.4 การจัดสรรงบประมาณเพื่อการจัดการเรียนรวม 6.5

การคัดกรองนักเรียน และ 6.6 การนิเทศ ติดตาม และ ประเมินผลการจัดการเรียนรวม

2. กลยุทธ์การจัดการเรียนรวมอย่างมีประสิทธิภาพสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมในการนำไปใช้ โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.69$, S.D. = 0.57) เมื่อพิจารณารายกลยุทธ์พบว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ทุกกลยุทธ์ รายละเอียดดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมในการนำไปใช้ของกลยุทธ์การจัดการเรียนรวมอย่างมีประสิทธิภาพสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ความเหมาะสมในการนำไปใช้ของ กลยุทธ์การจัดการเรียนรวมอย่างมีประสิทธิภาพสำหรับโรงเรียน มัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	\bar{X}	S.D.	แปลความ หมาย
กลยุทธ์ที่ 1 การจัดการเรียนการสอน	4.67	0.65	มากที่สุด
กลยุทธ์ที่ 2 การพัฒนาบุคลากร	4.47	0.61	มากที่สุด
กลยุทธ์ที่ 3 การพัฒนานักเรียน	4.71	0.54	มากที่สุด
กลยุทธ์ที่ 4 การพัฒนาเครื่องมือ	4.70	0.53	มากที่สุด
กลยุทธ์ที่ 5 การพัฒนาสภาพแวดล้อม	4.70	0.54	มากที่สุด
กลยุทธ์ที่ 6 การบริหารจัดการ	4.70	0.54	มากที่สุด
รวม	4.69	0.57	มากที่สุด

3. คู่มือการใช้กลยุทธ์การจัดการเรียนรวมอย่างมีประสิทธิภาพสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมในการนำไปใช้โดยรวม

อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.97$, S.D. = 0.01) และอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ รายละเอียดดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมในการนำไปใช้ของคู่มือการใช้กลยุทธ์การจัดการเรียนรวมอย่างมีประสิทธิภาพ มีประสิทธิผล สำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัด สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ความเหมาะสมในการนำไปใช้คู่มือการใช้กลยุทธ์การจัดการเรียนรวมอย่างมีประสิทธิภาพสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	\bar{X}	S.D.	แปลความหมาย
คำชี้แจง	5.00	0.00	มากที่สุด
วัตถุประสงค์	4.80	0.04	มากที่สุด
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5.00	0.00	มากที่สุด
บทนำ	5.00	0.00	มากที่สุด
กลยุทธ์ที่ 1 การจัดการเรียนการสอน	5.00	0.00	มากที่สุด
กลยุทธ์ที่ 2 การพัฒนาบุคลากร	5.00	0.00	มากที่สุด
กลยุทธ์ที่ 3 การพัฒนานักเรียน	5.00	0.00	มากที่สุด
กลยุทธ์ที่ 4 การพัฒนาเครื่องมือ	5.00	0.00	มากที่สุด
กลยุทธ์ที่ 5 การพัฒนาสภาพแวดล้อม	5.00	0.00	มากที่สุด
กลยุทธ์ที่ 6 การบริหารจัดการ	5.00	0.00	มากที่สุด
บทบาทและหน้าที่ของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง	5.00	0.00	มากที่สุด
รวม	4.97	0.01	มากที่สุด

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากการศึกษาพบว่ากลยุทธ์การจัดการเรียนรวมอย่างมีประสิทธิภาพสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มี 6 กลยุทธ์ ได้แก่ กลยุทธ์ที่ 1 การจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์ที่ 2 การพัฒนาบุคลากร กลยุทธ์ที่ 3 การพัฒนานักเรียน กลยุทธ์ที่ 4 การพัฒนาเครื่องมือ กลยุทธ์ที่ 5 การพัฒนาสภาพแวดล้อม และ กลยุทธ์ที่ 6 การบริหารจัดการ โดยกลยุทธ์ที่ 1, 3, 4 และ 5 สอดคล้องกับองค์ประกอบของการบริหารจัดการเรียนรวมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT Framework) ซึ่งกำลังดำเนินการอยู่ในโรงเรียนเรียนรวม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งประกอบด้วย 1)

ด้านนักเรียน (S-Students) 2) ด้านสภาพแวดล้อม (E-Environment) 3) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (A-Activities) และ 4) ด้านเครื่องมือ (T-Tools) สำหรับกลยุทธ์ที่ 2 และ 6 นั้นได้จากการสังเคราะห์และวิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ และการศึกษาพฤติกรรมโรงเรียนต้นแบบ การศึกษาวิจัยเรื่องนี้ ยังไม่มีผู้ใดศึกษาวิจัยมาก่อนจึงไม่มีผลการวิจัยที่สอดคล้องโดยตรง มีสอดคล้องเพียงบางส่วน ดังนั้น สอดคล้องกับผล การวิจัยของจิรัชญา ขวัญพุด (2556, หน้า 70-72) ที่ศึกษาสภาพการจัดการเรียนรวมของครูผู้สอนในโรงเรียนเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระนอง พบว่า ด้านการดำเนินงานจัดการเรียนรวม มีการปฏิบัติ

อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านนักเรียน ด้านสภาพแวดล้อม ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านเครื่องมือ สื่อ สิ่งอำนวยความสะดวก มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับชมพูนุช สมจันทร์ (2557, หน้า 26-28) ที่กล่าวถึงการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนเรียนรวมว่า ได้แก่ 1) การบริหารจัดการหลักสูตร 2) แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) 3) แผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) 4) การตรวจสอบทางการศึกษา 5) เทคนิคการสอน 6) การรายงานความก้าวหน้าของนักเรียน 7) การจัดกิจกรรมการสอนนอกห้องเรียนและชุมชน 8) การประกันคุณภาพ 9) การรับนักเรียนพิการ เข้าเรียน และ 10) การจัดสอนเสริม และสอดคล้องกับ นภัส เสือสิงห์ (2556, หน้า 11-16) ที่ศึกษาปัญหาการบริหารจัดการเรียนรวมในโรงเรียนแกนนำการจัดการเรียนรวมตามโครงสร้างซีท (SEAT FRAMEWORK) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรสงคราม พบว่า 1) ด้านบุคลากร (1) โรงเรียนควรจัดส่งบุคลากรเข้าร่วมประชุม/อบรม เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนการสอน (2) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และ (3) การศึกษาดูงาน 2) ด้านเครื่องมือ (1) โรงเรียนควรจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดให้กับนักเรียนพิการให้เป็นไปตามกฎกระทรวง (2) จัดกิจกรรมให้บริการเพิ่มเติม เช่น กิจกรรมปรับพฤติกรรม การฟื้นฟูสมรรถนะ ดนตรีบำบัด ศิลปะบำบัด เป็นต้น (3) การจัดให้มีระบบดูแลช่วยเหลือเป็นการเฉพาะสำหรับนักเรียนพิการ (4) จัดให้มีครูสอนเสริมหรือครูพิเศษสำหรับนักเรียนพิการ (5) จัดสรรงบประมาณเพื่อใช้จัดซื้อสื่อ วัสดุ และอุปกรณ์สนับสนุนการเรียนการสอนอย่างเพียงพอ (6) นักเรียนพิการได้รับการพัฒนา

และเรียนรู้ด้วยสื่อที่หลากหลายและตรงตามศักยภาพรายบุคคล (7) จัดสรรงบประมาณช่วยเหลือนักเรียนพิการทุกคน (8) ประเมินและปรับปรุงแผน IEP ของนักเรียนพิการทุกภาคเรียน (9) โรงเรียนประสานงานจัดหา/ยืม สื่อ อุปกรณ์ ที่ศูนย์การศึกษาพิเศษหรือที่อื่นใดเพื่อสนับสนุนช่วยเหลือพัฒนาการจัดการเรียนรู้ และ (10) นักเรียนพิการ/ครู/ผู้ปกครองมีความพึงพอใจต่อ การจัดการบริการที่เพียงพอ เหมาะสมและเอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ผลการตรวจสอบความเหมาะสมในการนำไปใช้ของกลยุทธ์การจัดการเรียนรวมอย่างมีประสิทธิภาพสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมในการนำไปใช้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.69, S.D.=0.57$) ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจจะเป็นเพราะว่า ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียซึ่งประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มบริหารงานวิชาการ ครูผู้สอนนักเรียนพิการ ประธานกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และผู้ปกครองนักเรียนพิการ เห็นว่า กลยุทธ์การจัดการเรียนรวมอย่างมีประสิทธิภาพสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นนี้จะสามารถพัฒนาการจัดการเรียนรวมของโรงเรียนให้มีประสิทธิผลได้ สอดคล้องกับผลการศึกษาของตฤณ ศุภโชคอุดมชัย (2557, หน้า 179) ที่ศึกษากลยุทธ์การบริหารสถานศึกษาเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่พบว่า กลยุทธ์ที่เหมาะสมในการนำไปใช้อยู่ในระดับ

มากที่สุด หากนำกลยุทธ์นั้นไปใช้จะเกิดประสิทธิผลสูงสุด หากโรงเรียนดำเนินการตามกลยุทธ์อย่างเคร่งครัด

3. ผลการประเมินความเหมาะสมในการนำไปใช้ของคู่มือการใช้กลยุทธ์การจัดการเรียนรวมอย่างมีประสิทธิภาพสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีความเหมาะสมในการนำไปใช้โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.97, S.D.=0.01$) และมีความเหมาะสมในการนำไปใช้อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ แสดงให้เห็นว่า คู่มือการใช้กลยุทธ์การจัดการเรียนรวมอย่างมีประสิทธิภาพสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเหมาะสมอย่างยิ่งในการนำไปใช้ในการดำเนินงานโรงเรียน หากโรงเรียนนำคู่มือการใช้กลยุทธ์นี้ไปดำเนินการอย่างเคร่งครัดเชื่อมั่นได้ว่าโรงเรียนจะจัดการเรียนรวมได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับผลการศึกษาของภูมิภัทร์ กลางโคตร (2560, หน้า 218) ที่ศึกษากลยุทธ์การบริหารโรงเรียนเพื่อเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้แบบมีอาชีพสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า คู่มือการใช้กลยุทธ์การจัดการเรียนรวมอย่างมีประสิทธิภาพสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด หากโรงเรียนนำไปประยุกต์ใช้อย่างเคร่งครัด เชื่อมั่นได้ว่า โรงเรียนจะพัฒนาเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ได้อย่างแน่นอน

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผลการศึกษาจากกลยุทธ์การจัดการเรียนรวมอย่างมีประสิทธิภาพสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า กลยุทธ์นี้มีความเหมาะสมในการนำไปใช้อยู่ในระดับมากที่สุด โรงเรียนควรนำผลการศึกษาไปประยุกต์ใช้เพื่อการจัดการเรียนรวมของโรงเรียนให้มีประสิทธิผลเพิ่มขึ้น

2. เพื่อพัฒนาโรงเรียนเรียนรวมให้มีประสิทธิผล โรงเรียนควรดำเนินการตามคู่มือการใช้กลยุทธ์การจัดการเรียนรวมอย่างมีประสิทธิภาพสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน อย่างเคร่งครัด

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยรูปแบบการบริหารโรงเรียนเรียนรวมที่มีประสิทธิผลสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน หรือโรงเรียนในสังกัดหน่วยงานอื่น

2. ควรมีการวิจัยการพัฒนาตัวบ่งชี้การเป็นโรงเรียนเรียนรวม โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน หรือโรงเรียนในสังกัดหน่วยงานอื่น

3. ควรมีการวิจัยปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารโรงเรียนเรียนรวมให้มีประสิทธิผลของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน หรือโรงเรียนในสังกัดหน่วยงานอื่น

เอกสารอ้างอิง

- จาตุรงค์ เจริญนำ. (2558). การศึกษาการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) และแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานของโรงเรียนจัดการเรียนร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีการบริหารการศึกษา. ปทุมธานี : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- จิรัชญา ขวัญพุ่ม. (2556). สภาพการจัดการเรียนร่วมของครูผู้สอนในโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระนอง. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. สุราษฎร์ธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- จूरีย์ ฅมยา. (2556). ปัญหาและอุปสรรคการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติกระดับมัธยมศึกษาตามการรับรู้ ของครูผู้สอนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาครุการศึกษาพิเศษ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ชมพูนุช สมจันทร์ (2557). การจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างซีทของโรงเรียนวชิรวิทย์จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ตฤณ ศุภโชคอุดมชัย. (2557). กลยุทธ์การบริหารสถานศึกษาเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา. สกลนคร : มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- นภัส เสือสิงห์. (2556). การศึกษาปัญหาการบริหารจัดการเรียนรวมในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนรวมตามโครงสร้างซีท (SEAT FRAMEWORK) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุทพองสงครวม. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
- พิภพ เสวกรวรรณ. (2556). การพัฒนากลยุทธ์การบริหารแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 และเขต 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชายุทธศาสตร์การบริหารและการพัฒนา. กำแพงเพชร : มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- ภูมิภัทร์ กลางโคตร. (2560). กลยุทธ์การบริหารโรงเรียนเพื่อเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้แบบมีอาชีพสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา. สกลนคร : มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- รดา ธรรมพูนพิสัย. (2556). สภาพปัญหาและแนวทางการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานราธิวาส. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ. สงขลา: มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.

- รุ่งชีวา สุขศรี. (2556). การพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเรียนร่วมระดับมัธยมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาสหวิทยาการเพื่อการพัฒนา. นครปฐม: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- สมัย อินลา. (2558). เจตคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดการเรียนร่วมสำหรับเด็กออทิสติก สังกัดสำนักงานศึกษากรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาศึกษาพิเศษ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2556). แนวทางการเป็นโรงเรียนต้นแบบการจัดการเรียนรวม. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, (2556). อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ. กรุงเทพฯ: สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ.
- Hitt, A. M., Ireland, D.R, and Hoskisson, E. R. (2005). **Strategic Management**. United States of America: Thomson.
- Wheelen, Thomas L. and Hunger, J. David. (2002). **Strategic Management and Business Policy**. 8th Ed. Upper Saddle River, NJ : Pearson Education.

Translates Thai References

- Charoennum, J. (2015). A Study on Situations of Seat Framework Administrations and Guided Development of Main Streaming School the Basic Education Institutions Office of Education School District 9. Master of Education Program in Educational Administration Technology. Phatum Thani : Rajamangala University of Technology Thanyaburi. [in Thai]
- Inla, S. (2015). The Attitudes of Parents Toward Mainstreaming Education for Autistic Students Under the Department of Education, Bangkok Metropolitan Administration. Master of Education (Psychology for Special Education Teachers). Bangkok : Ramkhamheang University. [in Thai]
- Klangkhot, P. (2017). Educational Administration Strategies for Being Professional Learning Organization under The Offices of Secondary Educational service Area in Northeast Thailand. The Doctor of Philosophy Program in Education Administration and Development. Sakon Nakhon Rajabhat University. [in Thai]

- Kwunphut, J. (2013). **A Study of Learning Management of Teacher in Schools the Students Integrated with Ordinary under in Ranong Educational Service Area Office.** Master Degree of Education Program (Curriculum and Instruction Graduate School). Suratthani : Suratthani Rajabhat University. [in Thai]
- National Office for Empowerment of Persons with Disabilities, Ministry of Social Development and Human Security. (2013). **Convention on the Rights of Persons with Disabilities.** Bangkok : National Office for Empowerment of Persons with Disabilities. [in Thai]
- Office of Basic Education Commission. (2013). **Guidelines for Inclusive Education School Management.** Bangkok : Office of Basic Education Commission. [in Thai]
- Sawekwan, P. (2012). **The Strategic Development for the Administration of Educational Quality Developing Plans of Basic Schools under Kampheang Phet Primary Educational service Area Office 1 and 2.** Doctor of Philosophy Program in Administration and Development Strategy. Kampheang Phet : Kampheang Phet Rajabhat University. [in Thai]
- Somchan, C. (2014). **Provision of Inclusive Education Using SEAT Framework at Wachirawit School, Chiang Mai Province.** Master of Education (Special Education). Chiang Mai : Chiang Mai University. [in Thai]
- Sooksri, R. (2013). **Development of causal relationship model affecting inclusive secondary school effectiveness.** Doctor of Philosophy Dissertation in Interdisciplinary Studies for Development. Nakhon Pathom : Nakhon Pathom Rajabhat University. [in Thai]
- Suasing, N. (2013). **Problems on the Administration of Mainstreaming School by SEAT Framework under the Office of Samutsongkram Primary Educational Service Area.** Master of Education Program in Educational Administration. Bangkok : North Bangkok University. [in Thai]
- Suphachokudomchai, T. (2015). **Educational Administration Strategies to Enter the ASEAN Community for the Implementation by Schools under the Offices of Secondary Education Service Areas in the Northeast of Thailand.** The Doctor of Philosophy Program in Education Administration and Development. Sakon Nakhon Rajabhat University. [in Thai]
- Thomya, J. (2013). **Problems and Obstacles in Integrated Education for Autistic Children at the Matthayom Sueksa Level in Accordance with the Perceptions of Teachers Under the Jurisdiction of Secondary Educational Service Area Office Two.** Master of Education (Psychology for Special Education Teachers). Bangkok : Ramkhamheang University. [in Thai]

Thamphoonphisai, R. (2013). **Problem Situation and Provision Management in Leading Integration Schools** in Narathiwat Prathomsuksa Education Service Area Office. Master of Education Program in Special Education. Songkha : Songkha Rajabhat University. [in Thai]